

CARTIER Rotonda

Sorina RÎNDAȘU s-a născut pe 9 martie 2003, la Suceava. A absolvit Colegiul Național „Petru Rareș” din Suceava. Membră a Casei de Poezie *Light of Ink*, coordonată de profesorul Gheorghe Cîrstian. Publică poezie, proză și cronică literară în revistele *Steaua*, *Tomis*, *Timpul din România*, *ediția din Republica Moldova*, precum și în cadrul platformei independente *Literomania*. A susținut lecturi publice la Institutul Blecher, Saloanele de Literatură Familia și la Noaptea albă a poeziei (FILIT). Este câștigătoare a marelui premiu „Constantin Virgil Bănescu” la Concursul Național de Poezie „Același cer ce nu e”, ediția din 2022. A debutat în anul 2018 cu placheta de versuri *Paisprezece vieți și încă o eternitate*.

În prezent este studentă la Facultatea de Litere a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași.

Sorina Rîndașu

REGATUL
DISFUNCȚIEI

POEME

ROTONDA
CARTIER

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95. E-mail: vanzari@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 021 210 80 51. E-mail: codex@cartier.ro

cartier.ro

cartier.md

Cărțile Cartier pot fi procurate online pe cartier.ro & cartier.md

și în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks și pe cartier.ro & cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.

E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel.: 022 24 10 00.

E-mail: librariadinhol@cartier.md

Librărie online, cartier.ro, tel. 0785 199 823.

E-mail: codex@cartier.ro

Librărie online, cartier.md, tel. 068 555 579.

E-mail: vanzari@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România.

Tel./fax: (021) 210.80.51. E-mail: codex@cartier.ro

Taxele poștale sunt suportate de editură.

Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Rotonda* este coordonată de Em. Galaicu-Păun

Editor: Gheorghe Erizanu

Lector: Em. Galaicu-Păun

Coperta: Vitalie Coroban

Design/tehnoedactare: Valeria Idjilov

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Bons Offices

Sorina Rîndașu

REGATUL DISFUNCȚIEI

Ediția I, noiembrie 2024

© 2024, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Rîndașu, Sorina.

Regatul disfuncției: Poeme / Sorina Rîndașu; coperta: Vitalie Coroban;

design: Valeria Idjilov. – Ed. 1. – [Chișinău] : Cartier, 2024 (Bons Offices). – 77, [2] p. –

(Rotonda / colecție coordonată de Em. Galaicu-Păun, ISBN 978-9975-79-907-2). 500 ex.

ISBN 978-9975-86-804-4.

821.135.1-1

R 55

Pe malul unei ape încă necunoscute

*Mai tîrziu în vis cineva îmi repetă obsesiv:
tu nu ai suflet tu nu ai suflet tu chiar nu ai suflet.*

Marin MĂLAICU-HONDRARI

canalul colector

de aici, din centrul lucrurilor care
nu se vor întîmpla niciodată
privesc în ansamblu.
o durere mecanică, un scurtcircuit.
migrarea viermelui din capul tău
în capul meu.

eu sînt aici. eu sînt acolo în același timp.
pregătesc instrumentele.
incizia nu va dura atît de tare.
sînt gata, putem discuta despre
reasamblarea spațiului vital.

nu sîntem singuri
cînd plasăm totul în biografie.
nu sîntem singuri
cînd punem în funcțiune canalul colector.
cei ca tine comandă dischinezia.
cei ca mine o suportă.
o transformă în planetă-mamă. o asimilează
ca pe o perfuzie.

într-o vreme, mai era și încrederea.
un monstru ca toți monștrii. cleștele
care desface plasa de siguranță.
îi spuneam *condiția salvatoare*.
tu și cu mine
împotriva nevroalgiilor.

poate un spațiu-tampon, poate cineva
care vede
lumina noii naturi, mult mai periculoasă
decît boala. pe o mică insulă,
ferită de riscuri sau de sacrificii
ne ținem la căldură și la adăpost
pentru un timp.
ne decapităm   fără probleme.

să vezi o inimă cum huruie lângă altă inimă

un explozibil care-l însuflețește pe un altul
cît să răbufnească fără teamă.

o mașină de gunoi
în spatele căreia am pîndit poliția pentru liniștea ta
se îndepărtează,
și noi rămînem aici
fără cănile de cafea, fără emoția viciului
activat pe ascuns,
fără absolut nimic.

cît să mai aștepți un semn, pînă și lumina întîrzie
cîteva secunde înainte să încălzească.
după fiecare colț, altceva se întîmplă.
pe băncile bune n-avem loc și noi, sîntem observați,
dar tratați cu indiferență.

poate dacă altcineva ar fi dus
o țigară la gură
aici, în clipa asta,
s-ar fi descurcat
mai bine.

dar noi sîntem imobilizați de frig
și tu mă tragi mai aproape de tine
și parcă încep să înțeleg
de ce nimic nu se întîmplă cum ar trebui.

sex pistols, the kinks, elvis presley și cradle of filth

un borcan pe jumătate plin cu monede, o sacoșă
murdară de var.

în portbagajul mașinii ăsteia am făcut
vrafuri din peturi care să-mi încălzească spatele,
care să micșoreze spațiul.

sex pistols, the kinks, elvis presley și cradle of filth
în toate boxele din jur,
cîteva viespi bolnave căzute în parbriz
se odihnesc, se pregătesc de ploaie.
fac inventarul zilelor
în care nu se văd decît ochi obosiți
și cearcăne pline ca niște saci de box.

țin paharul cu dinții, îi voi ciobi și mai tare,
umerii se lasă și deasupra lor nu stă nimic.
dacă va fi tragic, va fi exact ca acum.
dacă va fi bine, va fi tragic, exact ca acum.
gurile de vărsare s-au mutat ceva mai departe,
voi spăla brațele lungi și picioarele subțiri
într-un lighean de inox, mai la umbră.

peste vîrfuri, doi bărbați privesc pe ascuns
cum grăsimea de pe degete e cea care face chibritul să se aprindă.
e o zonă cu circuit deschis, facem schimb de texturi
și le lăsăm să se-ntîlnească.
boabe ascuțite de mărgăritar trec pe deasupra,
nu lasă nicio urmă.

sex pistols, the kinks, elvis presley și cradle of filth
se disting în depărtare.

pădurile trec una după cealaltă, vârful cabanei se aprinde
și împrăștie văpăi. am mai rezistat o vreme, am
alunecat vrăjiți de sunet, ne-au fermecat
cu haine călduroase și decibeli.

dezgustătoare gânduri subliminale

care nu mai
părăsesc mintea.
ochi care văd și gură care nu spune, m-am întors
împotriva voastră cu toată puterea.
așa trec zilele, umplute pînă la refuz
cu sunete înfundate.

n-am să te mint, nu pot înțelege foarte multe lucruri,
chiar și așa, funcționez ca un om
pe care nu-l deranjează nimic.
mă trezesc, îmi aduc aminte cu greu
locul în care m-am culcat
cu o seară înainte
și-mi vin în fire.

nu-ți pot explica letargia, nu-ți pot explica nimic
din ce nu înțelegi.
o duzină de tentacule așteaptă
pasul greșit.

tu nu știi despre ce vorbesc

un moment cum au mai fost atâtea altele, tu nu știi despre
ce vorbesc,
te prefaci că nu-ți amintești și nu e nimic în neregulă cu asta,
trag fermoarul peste gură, ies din casă, caut cel mai apropiat
magazin,
tu nu știi despre ce vorbesc, îmi aprind o țigară, nu e nimeni
în jur,
dacă aș putea mi-aș sparge oasele între dinți, eu nu te-am făcut
părtaș
la groaza din interior, tu nu știi despre ce vorbesc, smogul
trece prin pînză,
mi se oprește în gît, fac rotocoale în jurul băncii, deschei
fermoarul,
vindecăt fie acest trup, vindecată această minte, pe cine
păcălesc,
am parte de cele mai frumoase pierderi și am voie să mă bucur
de ele
cît timp vreau, tu nu știi despre ce vorbesc, strîng paharul
de plastic
în mîină, îl las să cadă, îl calc cu amîndouă picioarele, de unde
am băut eu
să bea și alții însetați după drum, să nu bea, să nu bea,
tu nu știi despre ce vorbesc, las un utilaj mic, aproape
insesizabil
să-mi arate drumul pînă acasă, pătată de smoală, cu pantalonii
rupți în genunchi,
cu părul murdar și asudată mă întind lîngă tine și tu
nu știi despre ce vorbesc.

Zilele putreziciunii

*Duhul omului îl sprijină la boală;
dar duhul doborât de întristare, cine-l va ridica?*

Proverbele 18: 14

ca o plagă colcăind de viermi. ca lumina din canale
absorbită de vene.

așa au fost zilele putreziciunii.
sîntem în mijlocul unui război și
nu ne-a rămas nici voința, fiecare an
din cei douăzeci
și șase a fost o altă vizită în care nu eram
nici măcar dincolo de fereastră.
am încercat să te păstrez
cu capul inert între aureole,
să bea apă după consum ca să nu provoc
nici tați nici iubiți să mi se alătore.

tu, la mijlocul vieții tale,
eu, fără perspectivă, în afara timpului havuz.
prieteniile noștri ne întîmpină cu salivă și cu votcă,
vecinii ne cedează rîndul
la lift. rîdem în sinea noastră cu toată gura.

resursele se vor termina în curînd,
vom rămîne tatăl cuiva și fiica altcuiva
și vom face rugăciuni în secret,
te voi aduce în spațiul sacru
și vom simula fericirea absolută.

cu forțe proaspete, cu inima îmbălsămată
pentru prima oară
vei schimba direcția și totul în urma ta
va rămîne nemișcat.

Syd

îți va veni și ție rîndul, cea mai frumoasă minte,
vîrstele suprapuse,
cuvintele care ies pe gură și
se așază cumiți în rastel.
vei aproxima și tu distanțele, o vei alege
pe cea convenabilă.

apoi, satisfacția.

bucuria iminentă că lucrurile,
în sfîrșit, se mișcă.
cu fața acoperită de calamină, cu
energia proaspătă,
le vei spune despre momentele cînd nu.
puteai să te miști în exteriorul
curții improvizate. cînd nu.
aveai muștrări de conștiință
în preajma slăbiciunii fizice.
cînd nu.
conta decît să eliberezi patul la
aceeași oră, în fiecare zi.

într-o altă limbă sau în altă tradiție, asta
s-ar traduce
prin învingere. a propriului trup.
păcălirea unui sistem improvizat
de glande
care nu răspunde la comenzi.

de forță nici că poate fi vorba

fiindcă

dincolo de ea

o față slăbănoagă tot o față slăbănoagă vede
în oglindă.

se vor degrada și alții, dar altul

e pericolul acum. alta e

mantra pe care s-o spui

în minte, când nici lumina

nu coboară să aline,

numai halucinația

se apropie

de realitate.

pe malul unei ape încă necunoscute

nu cred că am voie să mă gândesc la tine în felul
în care am făcut-o de câteva ori pînă acum.
cu toate astea, într-o zi mă voi întoarce acasă,
îți promit că într-o zi mă voi întoarce acasă
pe malul unei ape încă necunoscute,
așa tînă ră, așa hipnotizată, cu o sticlă într-un
buzunar și cu niște țigări
învelite într-un șervețel
în celălalt
și vei vedea că în tot acest timp, culmea,
nimic din lumea asta nesfîrșită
n-a putut să se schimbe.

eu nu mai pot avea răbdare. într-o bucătărie mică,
obișnuiam să cred nopți la rînd
că numai așa se poate trăi. în amețea
și confuzie.
acum, pe măsură ce suflu fumul afară știu sigur
mai mult despre tine decît știu despre mine,
mult mai mult decît mi-am putut, vreodată,
imagina.

regatul disfuncției

departe de pămînturile făgăduinței cresc arbuști și copii
pe care nu-i revendică nimeni.

străzile scăldate în adrenalină, atenția super-băieților
de cartier,

zgomotul obiectelor din buzunare
spărgîndu-se.

pe majoritatea le-am trăit din nevoie, pe restul din curiozitate,
elevul anxios pe care îl mănîncă scalpul, insecta
cu aripile desprinse de trup, amenințarea coloniei. eu am fost.

cînd au venit cu ideea despărțirilor, am fost prima
care s-a împotrivit.

structura se demolează din interior, pereții
se răstoarnă unul peste altul.

dacă nu spui acum, nu mai spui niciodată.

o inimă mare le va cuprinde pe toate
și le va reconstrui.

cînd au venit să numere pierderile, le-am
ascuns pe ale mele.

din mijlocul unui dezastru natural se vede
paradisul suburban strălucind în întuneric,
niciodată o altă lumină.

cînd Rebeca mîncea pămînt, eu vomitam
cantitățile ultimelor zile.

au fost episoade scurte: rușinea, tusea nevrotică,

permisul de intrare în *compartimentul*
celor care nu vor să fie găsiți,
de data asta a fost cît pe ce.

trăiesc la nesfîrșit pe urmele oamenilor
cărora le iese la timp
candelabrul din șuruburi.
de la ei am învățat consecvența,
cu ei m-am închis

în regatul disfuncției.

dacă aş face-o

n-aş vrea să ştiţi. m-aş feri
şi mi-ar fi ruşine peste măsură.
m-aş îndepărta de voi, cum numai
un om fără vlagă poate, apoi mi-aş alege drumul.

mîinile la spate, ochii pompaţi
de vinovăţie.
să nu cumva să afle, feriţi-l măcar o vreme.
lăsaţi-l să se odihnească.

spuneţi-i că o chestiune ca asta
trece fără să-ţi dai seama, într-o clipă.
lăsaţi-l să colinde oraşul
în punctele cheie
şi să caute rămăşiţele
obiectelor necunoscute.

dacă aş face-o, n-aş anticipa vibraţia, nici
alunecarea. m-aş ridica imediat,
fără să-mi pară rău
şi m-aş întoarce.